

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Bicskei Bertalan

MLSZ FKI Edzőképzés Vezetője

A Magyar Edzők Társasága Elnökségének tagja

A Mesteredzői Kollégium tagja

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés

1. A mérkőzésteljesítmény összetevői
2. Pszichés tulajdonságok
3. Megismerő képesség
4. Kooperációs készség
5. Fizikai képességek
6. Technikai-taktikai cselekvőképesség
7. A fejlődés mértéke, iránya

Sportirányítás

Elbert Gábor
sport
szakállamtitkár

Labdarúgó vb
Rendhagyó napló
Így látta Bicskei

Európa-
bajnokságok
Vívás
Úszás
Öttusa

Torna
Kiválasztás az
Egyesült Államokban

Ők hatan
Bemutatjuk
idei mesteredzőinket

Módszertani és továbbképző szaklap

2006/3 **Magyar
Edző**

A Magyar Edzők Társaságának folyóirata

*Teljes siker
a tizediken!*

Fotó: Csontos Gábor

Vörös Zsuzsa
nagy közfelfigyelt
újszerű
Európa-bajnok

Szusza Ferenc
(1923 – 2006)

és

Körmöczy Zsuzsa
(1924 – 2006)
emlékére

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Bevezetés

Az a megállapítás, hogy a négy évenként megrendezendő Labdarúgó Világbajnokság a „mérőföldkő” a labdarúgás fejlődésének vizsgálatában, nem szorul korrekcióra. Igaz, a profi labdarúgás üzleti fejlődése a legnagyobb klubok oly mértékű labdarúgó szakmai megerősödését hozta magával, hogy a mai futballban ők képviselik a legmagasabb szintet.

Legtöbbjük nemzetközi válogatottként üzemel, sokszor nagyobb játékerőt képviselve, mint az adott ország nemzeti válogatottja. A televíziózás fejlődésével hétről-hétre nyomon követhetők a nemzetközi kupák és a különböző nemzeti bajnokságok mérkőzései, így a labdarúgás fejlődésének állomásai is.

Ennek ellenére a Labdarúgó Világbajnokság az az esemény, ahol egyszerre jelennek meg a különböző kontinensek képviselői és adnak számot az elmúlt négy évben bekövetkezett változásokról.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

1. A mérkőzésteljesítmény összetevői

A labdarúgás fejlődésének vizsgálata a mérkőzéseken mutatott egyéni és csapatteljesítmény alapján lehetséges. A mérkőzésteljesítmény komplex meghatározás és általánosságban mutatja a sportág fejlődését. A fejlődés mértéke, a felhasználhatóság megállapítása a mérkőzésteljesítmény sokszorosán összetett meghatározásának részenkénti vizsgálatát kívánja, a végkövetkeztetés és a fejlődés irányának eldöntése azonban kizárólag komplex módon történhet.

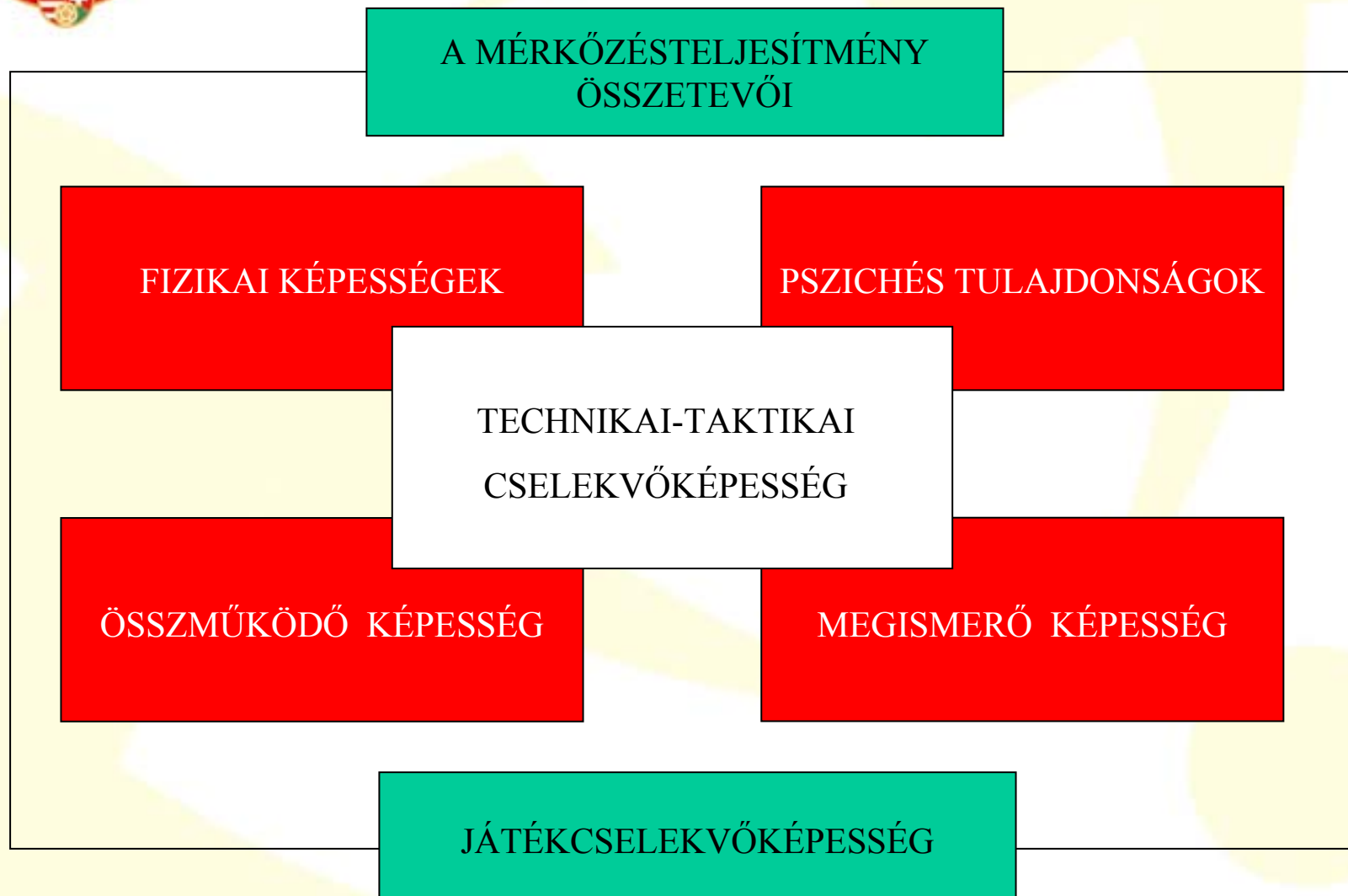
A pszichés tulajdonságok, a megismerő képesség, az összműködő képesség, a fizikai képességek és a taktikai-technikai cselekvőképesség fejlődése lehet egymástól eltérő (a mérkőzésteljesítmény összetevői; egyedi vizsgálat), de egymással szorosan összefüggenek, együtt hatnak, (játék cselekvő képesség; komplex vizsgálat).

Negatív példa, a 80-as években a fizikai képességeket, kiemelten a gyorsaságot a technikai-taktikai cselekvőképességtől elkülönítve vizsgálták. Ennek következménye lett a mozgás oly mértékű intenzívebbé válása, melyet a technika-taktika nem tudott követni.

(A mérkőzésteljesítmény összetevőit a következő ábra mutatja)

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

2. Pszichés tulajdonságok

Teljesítménymotiváció a célirányos, teljesítményorientált magatartás alapja, a személyes igényszint kifejezője.

Minél több motiváció segíti a labdarúgót, annál erősebb a háttér, annál hosszabb ideig tartható fenn a motiváltság.

A labdarúgó VB-k történetében a teljesítmény- motiváció nem jelentett problémát.

A labdarúgás legnagyobb világeseményén minden résztvevő, kis és nagy sztárok, kis és nagy labdarúgó nemzetek képviselői, mindannyian jó teljesítményre törekednek.

Ezen a téren a szint mindig elérte a kívánalmakat, ezért fejlődésről, de visszafejlődésről sem beszélhetünk. Kétségtelen, a csoportküzdelmek folyamán előfordult, hogy a jelentősebb játékerőt képviselő csapat egygólos vezetésnél „ráült” az eredményre, nem törekedett a közönség kiszolgálásával, csupán azzal, hogy a mérkőzésből hátralevő időt minél kisebb erőbevetéssel végig lazálja. (Anglia-Paraguayi 1-0, Portugália-Angola 1-0, Svédország-Paraguayi 1-0, Franciaország-Korea 1-1) Ez többnyire sikerült is, kivételt a Franciák Korea elleni mérkőzése hozott, ahol Zidánék még magukat is elaltatták, s Korea a mérkőzés végén egyenlített.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

A csoport körök lezárásával ez a lehetőség megszűnt, minden mérkőzésen igyekezni kellett a maximumot hozni a csapatoknak. Igaz, ez nem abban nyilvánult meg, hogy a csapatok önfeledt támadó játékot produkáltak, sőt, a biztonság volt a fő. Inkább a 11-es párbaj, mint vigyázatlanul kinyílni és esetleg gólt, gólokat kapni. A mindent eldöntő Olasz-Francia meccs is erről szólt.

A döntőbe jutásért a németek 0-2-es veresége az olaszok ellen, sok gólos mérkőzésnek számított. Ez azonban nem a motiváltság problémája volt, sokkal inkább az egyre erősödő teljesítmény kényszeré. Ezt támasztja alá a „bronz mérkőzés”, ahol már különösebb tét nem volt, (természetesen mindkét csapat akart harmadik lenni) a játék azonnal oldottabb lett, még könnyed technikai bravúrok is belefértek Portugália oldaláról.

Ez a fajta motiváció azonban már más volt. Nem a feltétlen eredményről szólt. És pont ez a mérkőzés, mint érthető kivétel, volt a VB-n a bizonyosága annak, hogy a mai futballban a teljesítmény motiváció egyenlő a mindent maga mögé söprő eredmény centrikussággal, s ennek a labdarúgás szórakoztató jellege látja kárát, illetve a szórakoztató jelleget a játék szépsége helyett átveszi a feszültség, a pattanásig feszült idegállapot, a felfokozott győzelmi kényszer.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Ez teljesen normális jelenség, az egész élet ebbe az irányba változik, ami magával hozza az emberek (itt a szurkolók) egészen más irányú elvárásait a labdarúgástól. Ezért tud a futball rendíthetetlenül a legnépszerűbb sportág maradni, mert zökkenőmentesen képes lemásolni a társadalom változó elvárásait.

Akarati felépítés a **célratörés**, **keresztülvivő képesség**, **pszichés állóképesség**, **siker és balsiker túrése**, feldolgozása. Némi javulás tapasztalható, elsősorban a labdarúgásban fejlődő országok részéről, melynek alapja a profi szemléletmód elterjedése a világban.

A nagyobb gólarányú vesztes állásnál sem lehetett azt érezni, hogy bárki feladta volna a küzdelmet, (pl. Argentina-Szerbia 6-0, Brazília-Ghana 3-0) Kevés volt a mérkőzésen belüli, vagy utáni botrány, talán az Argentina-Németország négyes döntő mérkőzés után történt verekedés a kivétel, amely erősíti a szabályt.

A döntőhöz közeledve azt lehetett látni, hogy a legnagyobb sztárok is (pl. Zidane, Thuram, Ribery, Henry a franciáknál, Ballack, Klose, Podolsky a németeknél, Zambrotta, Cannavaro, Totti az olaszoknál, Carvalho, Figo, C. Ronaldo a portugáloknál) minden tartalékukat mozgósították. Kivételnek Brazília tűnt. Az ő sztárjaik játékosnak, kényelmesnek látszottak, mintha nem akarták volna tudomásul venni, változtak az elvárások.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Konfliktustűrő képesség a kitűzött cél követésében. Szükség esetén **módosító képesség**, a legnagyobb feszültség esetén is **ellenkezőleg ható motívumok és érdekek aktíválása**.

A „kis” csapatok erősödése miatt egyre növekvő versenyszellem ellenére az elmúlt VB-khez hasonló a helyzet. Egy-egy nyilvánvaló játékvezetői tévedés után a szinte „kötelező” reklamálás mellett sem történt kirívó viselkedés. Pedig voltak sorsdöntő tévedések is, pl. a Németország-Argentína mérkőzés utolsó perceiben egy nyilvánvaló 11-es maradt el Argentína javára...

Pszichés stabilitás a mérkőzések kapcsán jelentkező **stressz helyzetekkel szembeni ellenállóképesség, önbizalom, emocionális egyensúly, kontrollált agresszivitás** azon terület, ahol a FIFA kinyilvánított elvárásai, a labdarúgásban fejlődő országok magatartása, de a legnagyobb csapatok játékosainak viselkedése miatt is példamutató volt. A csoportmérkőzések folyamán még nem lehetett érezni különösebb nyomást a csapatok vállán, de a nyolcad, majd negyed döntők folyamán annál inkább. A játékosok, csapatok, de nem utolsó sorban a velük foglalkozó szakemberek dicsérete, hogy a hihetetlenül megnövekedett várakozás, teljesítménykényszer ellenére is sportemberekhez méltóan viselték a nehézségeket.

Kivételnek tűnik Zidane tette a döntő hajrájában, melyre igazából nincs is magyarázat.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

3. Megismerő képesség

Kognitív tulajdonságok területén a specifikus kognitív tulajdonságok és a motorikus tulajdonságok összműködése elsősorban fontosak a taktikus cselekvésben.

Együttgondolkodás, döntés, cselekvés, melyhez elengedhetetlen a **kezdeményezőképeség, problémamegoldó képesség, kreativitás**. Ezen a területen feltétlenül a teljes mezőny fejlődött.

Az u.n. erőfutball képviselői, mint pl. az angolok, vagy németek is igyekeznek „játszani tudó” labdarúgókat állítani a középpályára, vagy támadóként. Az angoloknál Gerard és Lampard, a németeknél Ballack, Schweinsteiger és Podolski is jó példák.

A kevésbé elismert „kis” afrikai és közép-amerikai országok fejlődtek valamit, míg az ázsiaiaknál stagnálás tapasztalható. Európában is ez a fejlődés kis mértékű, de vitathatatlan, elsősorban a „latin” országok jóvoltából, mint Franciaország, Portugália, Spanyolország, Olaszország.

A fejlődés azért is meglepő ezen a területen, mert a ma labdarúgásában az országos válogatott csapatok részére egyre kevesebb idő adatik a közös felkészülésre. Feltételezhető, hogy olyan jól felkészített labdarúgók kerülnek be a válogatott keretekbe, akik a már megszerzett tudásuknál fogva képesek magasabb szinten részt venni a csapat munkában. Ez nagy részben az elmúlt egy-két évtizedben a labdarúgás utánpótlás képzésében történt modernebb képzésnek, részben a különböző országos bajnokságoknak és nemzetközi kupamérkőzések színvonal emelkedésének a következménye.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

4. Összműködő képesség

A kooperáció, aminek az alapja az egyéni és a csapatérdek összeegyeztetése, csapatsportágról lévén szó, mindig is megvolt. Az együttes felelősségvállalás, egymás segítése, támogatása, a másik teljesítményének elismerése, melynek alapja a bizalom és az alkalmazkodó képesség, magas szinten jellemezte a játékosokat ezen a VB-n is.

Nagyon ritkán lehetett olyan egyénieskedést felfedezni a játékban, mely már a csapatjáték rovására ment volna. Talán Robben teljesítménye lehetett kérdéses Hollandia első csoport mérkőzésén Szerbia ellen, akit a mérkőzés után csapattársai is kérdőre vontak önzősködése miatt, pedig a győztes gólt is ő rúgta.

Szimpatikus jelenségek egész sora mutatta egy-egy hiba, vagy kudarc után, hogy senki nem akarta a másik nyakába varrni a kiesést, a 11-es párbaj elvesztését. Jó példa a bronz mérkőzésen, mikor Petit öngólt vétett, szinte eldöntve a mérkőzést, vagy az elvesztett döntő után ahogy a francia játékosok egy emberként vigasztalták Treseguet-et. Senki nem szidta, inkább vigasztalták. Együtt győztek, együtt veszítettek. S ez a sportág óriási nevelő erejét mutatja, mindenki példát vehet róla.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

5. Fizikai képességek

Állóképesség szintjén fejlődés tapasztalható. A futómennyiség össztávja ugyan szemmel láthatóan nem emelkedett, de a mozgás intenzitása igen.

Nagyobb a küzdelem, növekedett a közepes, vagy a nagy intenzitással végrehajtott technikai-taktikai cselekvések száma. Ennek a ténynek nem mond ellent az sem, hogy a csoportküzdelmek első fordulójában egy-két csapat visszafogottan játszott. A VB előre haladtával fokozódott a küzdelem, s ez a játék intenzitásának további növekedését eredményezte.

Érdekes szerepet játszott ismét, mint már évtizedek óta a csapatok felkészítésében az állóképesség. Ismét voltak csapatok, melyek elsősorban regenerációra használták fel a pár hét felkészülést, míg voltak (pl. a franciák, olaszok) akik kis „pótalapozás”-t végeztek. Ez utóbbiak jól kalkuláltak, mert bár fáradtabban kezdtek, de a csoportkörök után már magukra találtak. Ez a téma továbbra is ébren tartja a kérdést, nem lenne-e jobb a VB-t a bajnokságok előtt rendezni?

Erő vonatkozásában nemcsak a mezcsereénél látható kidolgozott felsőtestű játékosok látványa mondatja a fejlődést, hanem elsősorban a játékban tapasztalható dinamika, gyorsaság, intenzitás.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Az erő ilyen irányú fejlesztése nem gátolta a technikai-taktikai cselekvőképesség fejlődését, sőt, támogatta. A VB azt bizonyította a szakembereknek, hogy sikerült az erőt a technikai-taktikai tudással együtt fejleszteni. Feltétlenül tart a labdarúgásban ezen a területen a fejlődés, s még további lehetőségek rejlenek az erő fejlesztésében.

Gyorsaság alatt nemcsak a futógyorsaságot, sokkal inkább **a játék gyorsaságát** vizsgáljuk. A többi fizikai képesség és a technikai-taktikai cselekvőképesség fejlődése következtében a játék gyorsasága tovább fejlődött. Ezen a téren elsősorban a latinus futballt játszó európai csapatok mutattak fejlődést, mellettük egy-egy közép-amerikai meglepetés csapat, mint pl. Ecuador. Egyáltalán nem véletlen, hogy a legjobb négy közé három olyan csapat került, mely a kreatív labdarúgást játsza. Ők a jóval magasabb szintű technikai tudásuk jóvoltából gyorsabb, eredményesebb játékokra képesek.

Mozgékonyaság terén is némi fejlődésről beszélhetünk. Ez részben a „fejlődő” országok előretörésének, ahol már születéstől fogva magukkal hozzák az átlag feletti mozgékonyaságot, köszönhető, részben a latinus futballt játszó nemzetek hagyományainak, de most már a más futball stílust képviselő országok labdarúgásról alkotott felfogásának megváltoztatásában is keresendő. Az edzésmódszerbeli változtatások miatt a **koordináció**, melynek előfeltétele az **ügyesség**, **mozgékonyaság**, szintén fejlődött. Az erőfutball képviselőinek is rá kellett jönniük, a „rúgd és fuss”, vagy csak az ellenfél játéka a tönkretétele ma már a nagy sikerekhez nem elég.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

6. Technikai-taktikai cselekvőképesség

A tudás, a tapasztalat, a gondolkodási folyamatok, a probléma megoldás stratégiája

jelentik a játékintelligencia alapjait. Megjelenési formája: a játékhelyzet felismerése, uralása és a helyes megoldás megtalálása. Mivel maga a játék az elmúlt években tér és idő szerkezetében változott (gyorsult = fejlődött), át kell értékelnünk magának a technikai-taktikai cselekvésnek a fogalmát is.

Az a játékos, ill. csapat technikai-taktikai cselekvőképessége magas szintű, aki, amely az adott játékhelyzetben kisebb területen, rövidebb idő alatt, az ellenfél intenzívebb zavarása közben is pontosan ki tudja vitelezni a kívánt technikai-taktikai elemeket. És itt a kör be is zárulhat: ezek a csapatok ma a „latin” futball képviselői, az olaszok, franciák, portugálok, argentinok, brazilok, stb.

A játék fejlődése komplex módon a mérkőzéseken, a technikai-taktikai cselekvésekben fejeződik ki, ezért részleteiben is meg kell vizsgálni, mind a támadás, a védekezés és az átmenetek szempontjából, mind az egyéni, csapatrészek és a csapat cselekvéseinek oldaláról.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

A védekezés

Egyéni védekező technika-taktika, ami az 1:1 elleni labdaszerzés különböző módzatait jelenti, a helyezkedést is beleértve. Nem véletlen, a megfelelő lelki tulajdonságok mellett azok a játékosok voltak a legjobb labdaszerzők, akik mozgékonyak, gyorsak voltak. Trinidad és Tobagó játékosai például kisebb tudásuk ellenére is megállták a helyüket, elsősorban, mert 1:1 ellen hatékonyan tudtak labdát szerezni, legtöbbször a saját kapujuk előterében. Ellenkező példa is van, lásd Szerbia védő játékosainak egyéni teljesítményét Argentína ellen. De említhetőek a legjobb európai védők, mint Cannavaro, Nesta, Thuram és társaik.

Az olaszok, franciák jól megszervezett védekezésének az alapja a játékosok egyéni labdaszerző képességeiben rejlett. Összességében az egyéni védekezés területén stagnálás volt tapasztalható.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Csoportos védekezési technika-taktika, amely a pálya egy-egy részére korlátozódott, hasonló következtetésekre ad okot, mint az egyéni védekezés fejlődése.

A kiegyenlítődési folyamat következtében a csapatok kis része kényszerült állandóan a saját kapuja előtt védekezni a mérkőzés nagy részében (Trinidad), a többség a középpályán igyekezett agresszíven labdát szerezni.

Ez jellemezte az elmúlt évek csapatait is, ezért itt is stagnálás tapasztalható. A középpályás labdaszerzés mellett jellemző volt a labda elvesztése utáni azonnali visszatámadás, mely szintén az elmúlt évek egyik fegyvere. A játékosok jól segítették egymást ezeken a kis területeken a labda megszerzéséért folytatott harcban, kevés negatív példa hozható fel, mint pl. a németek két középső védője a Costa Rica elleni VB nyitó mérkőzésen, ahol nem „érezték” egymás helyezkedését, nem tudták egymást kellően segíteni. (Mertesacker és Metzelder)

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Csapat védekezési technika-taktika, ahol kizárólag területvédekezésről beszélhetünk, szintén nem hozott újat. A csapatok szervezeten tudtak védekezni kivétel nélkül. Az esetleges hibák, fellazulások vagy egyéni hiba, vagy a támadás túlerőltetése (pl. veszített állásnál) miatt következtek be.

Még a legütőképesebb csapattal rendelkező válogatottak is nagy gondot fordítottak a csapat védekezésének a megszervezésére, pl. Portugália, Olaszország, Franciaország. A csapatok ezt a biztonságos védekezést szisztémától függetlenül három feltétellel hajtották végre.

Támadás közben szervezeten osztották el a pályát mélységében, ügyeltek arra, hogy három hátvéd maradjon a hátsó vonalban, s nagy hangsúlyt fektettek a középpályán arra, hogy az első támadó sor mögött megteremtsék a biztonságot, ami a két védekező középpályás elsőrendű feladata volt.

A két döntőbe jutott csapat közül Franciaországnál pl. Viera és Makelele személyében a VB legjobb párosa látta el ezt a feladatot.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Támadásba való átmenet vizsgálatánál a kontratámadás vonatkozásában lehetett kis fejlődést tapasztalni abban az esetben, ha a kontratámadás egyéni labdavezetéssel történt.

A csoportmérkőzések folyamán elsősorban az afrikai csapatoknál, mint Ghana, vagy Elefántcsontpart, a középpályáról futógyorsaságuk, valamint az ehhez a gyorsasághoz figyelemreméltóan párosulni tudó labdavezetési technika jóvoltából sokszor elemi erővel robbantak ki a középpályáról a támadóharmadba a játékosok. A későbbiek folyamán Olaszország, Franciaország, Portugália mutatott hasonló tulajdonságokat.

Megemlítendő még itt, hogy a meredek indításokat is jobb arányban tudták a játékosok a leggyorsabb futás közben is átvenni, mint a legutóbbi VB-n. Ez is arra adalék, hogy a felgyorsult játékot a technika-taktika egyre hatékonyabban tudja követni.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

A támadás

Egyéni támadó technika-taktika is egyértelműen fejlődött. Ma már mindenhol arra törekszenek, hogy kreatív, váratlan megoldásokra képes labdarúgók alkossák a csapatokat, így a mezőnyben, vagy a kapu elé kerülve akár a védő játékosok is képesek magas szinten megoldani a helyzetet. Itt tűnt fel a legtöbb fiatal is. Podolszky mellett Cristian Ronaldó, Rooney és Messi is lehetett volna a legjobb fiatal játékosa a VB-nek. De a tapasztaltabbak is kitettek magukért, még ha a nem túl sok gól ezt cáfolni is látszik. Henry, Del Piero, Klose is csapataik legjobbjai közé tartoztak. Mégis azok a nézők csalódtak leginkább a VB-n, akik arra vártak, hogy főleg a nagy csapatok megasztárjaitól olyan megoldásokat, gólokat, gólpasszokat láthatnak, melyek mérkőzéseket döntenek majd el. A legjobbak egymás elleni mérkőzésein ez elvétve fordult elő, helyette fogcsikorgató küzdelmet lehetett látni.

Csoport támadó technika-taktika területén a begyakorlottságot illetően kis visszalépés látható, ami elsősorban a válogatott csapatok korlátozott együtt tartásából ered. Ugyanakkor a játékosok technikai-taktikai fejlődése olyan improvizációkat tesz lehetővé, melyek váratlanságukkal, látványosságukkal magasabb szintet képviselnek, s fejlődést mutatnak. Élén járó csapatok Argentína, Spanyolország, Brazília, Portugália, Olaszország, Franciaország, de szinte mindenhol fejlődés tapasztalható.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

Csapat támadó technika-taktika az előbb említett kevesebb összetartási lehetőségek miatt kis visszalépést mutat, elsősorban a tudatosan begyakorolt támadásvariációk területén. Ugyanakkor gátat szabott a csapat támadó kedvének a napi taktika, azaz inkább a hosszabbítás felvállalása, mintsem a nagy erővel való támadás miatti fellazulás hátul. Az olaszok ezt a területet a tökéletességre fejlesztették, VB aranyat hozott nekik. De a kiegyenlített erőviszonyok is a látványos támadó taktika hátrányát hozták. Olyan közel azonos játékerőt képviselő csapatok játszottak egymás ellen az utolsó körökben, hogy egyszerűen nem bírtak egymással. Ezért voltak olyan mérkőzések, melyeket az állandó fogás keresés jellemzett, az ehhez szükséges kitartással, küzdelemmel és kevésbé látványos játékkal.

Védekezésbe való átmenet többnyire szervezett, akár a labda elvesztés utáni azonnali védekezést, vagy a saját védekező harmadba való visszaállást nézzük. Itt az elmúlt évekhez hasonlóan felkészültek a csapatok, sem előrelépés, sem visszalépés nem tapasztalható. A legnagyobb játékerőt képviselő csapatok sem szégyelltek, ha teljes sebességgel vissza kellett futniuk a védekezéshez. Tisztában voltak vele, ők ugyan erősebbek, de a különbség ma mér olyan kicsi, hogy a legkisebb figyelmetlenség a veszteséget okozhatja.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

7. A fejlődés mértéke, iránya

Hogy mekkora mértékben fejlődött a labdarúgás, vagy egyáltalán fejlődött-e az elmúlt években a VB tükrében, azon sokat fogunk vitatkozni. Ha valaki a játék látványosságában várt változást, az valószínűleg csalódott.

Ha a mérkőzés teljesítmény összetevőit vizsgáljuk meg külön-külön, akkor viszont fejlődést tapasztalhatunk. A fizikai képességek területén, elsősorban a játék dinamikájában szemmel látható a haladás. Egy-egy szabályt erősítő kivételtől eltekintve a pszichés tulajdonságok területén is előrelépés történt.

Az egyre fokozódó teljesítménykényszer pozitív hatással volt az összműködő képességre. Egyedül a megismerő tevékenység az a terület, ahol esetleg stagnálásról beszélhetünk, de visszalépésről itt sem.

Egy dologra tisztán rávilágított a Világbajnokság. Nevezetesen arra, hogy az új évezredben új elvárásokat kell támasztanunk a labdarúgással szemben. Nem a labdarúgás miatt. Az új évezred új követelményei miatt.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

A labdarúgás mindig is azért tudott a legnépszerűbb sportág lenni, mert pontosan tükrözte az adott ország szokásait, elvárásait. A mostani évszázad a globalizáció ideje.

A világ elindult egy irányba. A célok felállítása, teljesítése felé. Következménye egy olyan fokú teljesítménykényszer, mely meghatározza életünket. A labdarúgásban is.

De a labdarúgás nemcsak azonos felépítésű társadalmi terület, hanem tükör is. Ezért nem várhatjuk a mai labdarúgás fejlődésétől a könnyed, játékos technikára épülő szórakoztatást.

De várhatjuk azt, hogy megfelelően felkészült labdarúgók, csapatok hasonló képességűek ellen hatalmas küzdelmet vívnak, melyet a tét, a feszültség tesz izgalmassá, a játékosok kitartása színvonalassá.

Ezáltal nő a játék intenzitása, gyorsasága. Fejlődik a technika, de nem a régi látványos értelemben. Az összteljesítményt kell értékelni, ami továbbra is a technikai-taktikai cselekvésekben csúcsosodik ki, s a teljesítményt meghatározó faktorok masszívabb alapjaira épül.

RÖVID VISSZATEKINTÉS A VB-RE

**KÖSZÖNÖM
A FIGYELMET!**